

Marc Ravesloot, een gepassioneerde onderzoeker

Mijn naam is Marc Ravesloot, 61 jaar geleden geboren in Groenlo en sinds mijn studie werkzaam bij verschillende onderdelen van Wageningen Plant Research. Vroeger wilde ik veearts worden, maar uiteindelijk koos ik voor de lerarenopleiding Biologie en Scheikunde. Een paar bevriende studiegenoten en ik besloten daarna om door te stromen naar de Universiteit van Utrecht. Ik koos voor plantenwetenschappen en kwam terecht op het Botanisch Laboratorium aan de Lange Nieuwstraat in Utrecht, welbekend als de Oude Hortus.

Liefde voor de natuur

Mijn liefde voor het groen gaat terug naar de Groeneweg in Groenlo waar ik ben geboren en de eerste vijf jaar van mijn leven heb gewoond. Achter ons huis lagen kleine percelen van een stadsboer die daar voornamelijk granen en andere akkerbouwgewassen teelde. Hij dronk de koffie meestal bij ons in de keuken en hielp in de veel te groot opgezette moestuin van mijn vader. Deze markante boer nam me mee het land op, waar ik waarschijnlijk vooral in de weg liep. Van het land kwam ik zo zwart terug dat ik zelfs de bijkeuken niet in mocht. Ik ging dan eerst in de week in een zinken teil. Overdwars natuurlijk, dan paste mijn broer er ook nog bij in.

Later, in de Mozartstraat, kreeg ik voor het eerst mijn eigen tuintje. Een smalle strook klapzand waar ik me vooral bezighield met het zaaien van Goudsbloemen, Afrikaantjes en allerlei andere plantjes die elders in de tuin groeiden. Onder struiken gekropen hield ik me

bezig met het afleggen van *Spiraea*, *Kerria* en andere heesters, zonder dat ik natuurlijk wist dat dat afleggen heette. Wel grappig achteraf, alsof het er al vroeg in zat om later in het boomkwekerijonderzoek terecht te komen. Heel veel mensen hebben mij geïnspireerd. Als

Marc aan het werk op een boerenerf in het Groene Hart

kind was dat toch wel mijn vader, die mij alle ruimte gaf om alles wat maar leefde mee te slepen naar mijn slaapkamer. Ik hield er padden, boomkikkers, hagedissen en vissen. Mijn bed kon er nog net bij in. Verder speelden we eigenlijk alleen buiten en was je na schooltijd altijd in het veld. Tijdens mijn studie botanie waren Marinus Werger (botanische oecologie) en Hans Lambers (planten- en ecofysiologie) echt bronnen van inspiratie. Bij beiden zat je op het puntje van je stoel en baalde je gewoon dat het college afgelopen was.

Leren, werken en onderzoeken

Mijn groene leven begon met een doctoraalstudie op het Proefstation voor de Bloemisterij in Aalsmeer. Daar hield ik me bezig met het transport van gibberellinen, een groep van plantenhormonen, (GA_3 en $GA_{4/7}$) in *Spathiphyllum* onder leiding van Tjeerd Blacquièere.

Doel hiervan was gerichte bloeibeïnvloeding, om exact op tijd de veiling van bloeiende planten te kunnen voorzien. Na de militaire dienst werd ik er aangenomen. Voor Bloemenveiling Holland voerden we transportsimulaties uit, om de relatie te begrijpen tussen de veilingtemperatuur en de rijping van een zestal soorten snijbloemen. Na Aalsmeer volgde 12 jaar Boskoop op het Proefstation van de Boomkwekerij. Het enthousiasme en de drive spatte van het personeel daar af. Piet de Jong heeft me aangenomen en van hem en nog vele anderen heb ik erg veel geleerd. Probeer maar eens niet enthousiast te worden als je dagelijks omringd wordt door collega's als Harry van de Laar, Joop Maas, Joop Alkemade, Fred Geers, Marco Hoffman, Bernard Kunneman, Margareth Hop, Ellen van Hees en nog veel meer leuke mensen die ik nu vergeet.

Ik geniet van veel verschillende planten en ik ben nog nooit een dag zonder plezier naar mijn werk gegaan, maar bomen vormen uiteindelijk toch wel mijn passie. Ook omdat ik nog vier jaar op laanboomproeftuin de Boutenburg werkzaam was met Frank Nouwens en wij geholpen werden door oude rotten in het vak als Gerrit Schalk en Herman van Doesburg. Na Boskoop volgde het PPO (Praktijkonderzoek Plant & Omgeving) Fruit waar ik lang werkte. Vooral management, teelt en fruitselectiewerk. Een voorbeeld daarvan is de beoordeling van *Prunus domestica* 'Opal' op onderstam WUR S766. De onderstam WUR S766 is een selectie van Bob Wertheim uit 1987 (Proefstation Wilhelmadorp). De onderstam geeft een hoge jaarlijkse productie gecombineerd met een hoog gemiddeld vruchtgewicht en tevens een bijna 100% veldtolerantie voor aantasting door bacteriekanker (*Pseudomonas syringae*).

Momenteel werk ik bij Agrosysteemkunde op de campus van Wageningen. Stedelijk groen is een belangrijk thema. In de rest van mijn loopbaan wil ik onderzoek aan stadsbomen centraal stellen. Zo bezochten we de oude proefvelden van Hans Heybroek, een bekwaam

In de kassen van de WUR

iepenonderzoeker. Hij was al met pensioen, maar wij, collega Frank Nouwens en ik, wilden graag weten wat er met zijn nalatenschap op iepengebied was gebeurd. Vanaf de Boutenburg, waar ik toen werkzaam was, namen we contact op. Hij vertelde dat hij al zijn werk had achtergelaten op zijn werkkamer bij Alterra en alle Iepeninfo mogelijk nog in de hangmappen zat. Gewapend met zijn kaarten, kettingzaag en ander zaaggereedschap zijn we afgereisd naar Zeewolde. Daar troffen we toch wel een surrealistisch plaatje aan. Het bos was dood en nog amper toegankelijk. Het zag eruit als mikado. De door de iepziekte afgestorven bomen hingen scheef tegen elkaar aan. Het bos met kruisingen en selecties bestond uit plotjes van steeds vier bomen. Eén plotje stond echter onaangetaast en fier overeind, ondanks de enorme infectiedruk. Daar hebben we zoveel mogelijk takken afgezaagd en meegenomen in de aanhang. Dit spul was echter niet juveniel en lastig te stekken. We kregen slechts zeven stekken aan de wortel. Hans had deze kruising al de naam 'Stavast' gegeven, vanwege zijn goede wortelgestel en de kruising was mogelijk ook bedoeld als onderstam. Dat is het plantmateriaal waar we nu mee verder moeten, dat heeft potentie.

Dat is ook waarmee ik me bezig wil gaan houden de komende jaren tot aan mijn pensioen, het zoeken van stadsbomen die voldoen aan de totale set van fysiologische toleranties die nodig zijn voor het toekomstig stadsklimaat en de biodiversiteit stimuleren. Zo ben ik betrokken geweest bij het project BEEdivers. Een project gericht op het vergroten van de biodiversiteit op erven van melkveehouders in het Groene Hart. Op het erf is voldoende ruimte voor het planten van niet inheemse boomsoorten zoals *Tetradium daniellii* (Bijenboom) en *Heptacodium miconioides* (Zevenzonboom) die de bloeihoogte kunnen verlengen voor insecten. Zo ontstaat een netwerk van erven waar biodiversiteit een kans krijgt. Welke insecten er op deze boomsoorten vliegen wordt nu gemonitord.

Marc bij *Prunus domestica* 'Opal'

Mijn kennis delen vind ik ongeveer het belangrijkste onderdeel van mijn werk, misschien door mijn achtergrond als docent. Daarom begeleid ik op de campus jaarlijks verschillende trainees, bachelor- en masterstudenten. Wie niet kan delen, kan ook niet vermenigvuldigen. Geïnteresseerden in het huidige bomenonderzoek op de campus in Wageningen zijn altijd van harte welkom.